

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עידית בן-דב ג'וליאן

תובעת פלונית
ע"י בא כח עו"ד אביחי בן דוד

נגד

נתבע פלוני
ע"י ב"כ עו"ד מוטי גרטל ועו"ד איריס גרבר

פסק דין

לפניי תביעת התובעת נגד הנתבע למזונות שלושת ילדיהם הקטינים.

העובדות הרלוונטיות לתביעה וההליכים המשפטיים

1. הצדדים (יכוננו להלן: "האם" ו"האב" בהתאמה), יהודים ותושבי ישראל, נישאו זה לזה כדמו"י ביום ... ולהם שלושה ילדים קטינים: ... כבת 16; ... תאומים כבני 14.
2. ביום 26.2.17 הגישה האם בקשה ליישוב סכסוך, הליך אשר לא צלח. ביום 25.7.17 הגישה האם את התביעה שלפני למזונות הקטינים. בד בבד הגישה תביעות למשמורת הקטינים ותביעה רכושית לפירוק שיתוף ואיזון משאבים.
3. הצדדים נפרדו ביום 14.9.17. עד למועד זה התגוררו תחת קורת גג אחת עם הילדים, בדירה שכורה ב... בבעלות הצדדים היתה במועד פרוץ ההליכים דירה, אשר הושכרה במשך השנים, עד שהאם רכשה את זכויותיו של האב בדירה במסגרת הליך פירוק שיתוף. בחודש דצמבר 2017 הצדדים התגרשו.
4. בהחלטה מיום 5.4.17 אשר ניתנה על ידי מותב קודם כסעד דחוף בעניין מזונות בהליך יישוב הסכסוך, חויב האב לשלם לידי האם עבור מזונות הקטינים סך 3,900 ₪ לחודש (1,300 ₪ לכל קטין) + מחצית מהוצאות החינוך והרפואה החריגות + מחצית מהוצאות המדור (בקיצור שכ"ד שקיבלו הצדדים מהשכרת הדירה שבבעלותם) והוצאות החזקת הבית. החיוב נקבע ממועד הגשת הבקשה למזונות במסגרת הליך יישוב סכסוך, 13.3.17.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

5. בהחלטה מיום 10.2.18 אשר ניתנה בהליך המזונות במסגרת בקשת האב להפחתת סכום המזונות, לאחר שהופרדו מגורי הצדדים והתקבל תסקיר בעניין המשפחה, ומנימוקי ההחלטה הופחת סכום המזונות השוטף לסך 1,000 ₪ עבור כל קטין, כולל הוצאות מדור והחזקת בית. לא חל שינוי בחלוקת הוצאות החינוך והרפואה של הקטינים בין הצדדים. נקבע כי תוקף ההפחתה ממועד הגשת הבקשה להפחתת מזונות, קרי מיום 22.11.17.
6. בקשה נוספת של האב להפחתת מזונות זמניים נדחתה בהחלטה מיום 12.9.18, מנימוקה. בקשת רשות ערעור שהגיש האב נדחתה בהחלטה מיום 21.10.18 (רמ"ש 38778-10-18).
7. ביום 13.10.18 ניתן פסק דין למשמורת הקטינים (תלה"מ 17-07-57302). לאחר שהתקבל תסקיר ועל יסוד הסכמת הצדדים, נקבע כי הקטינים יהיו במשמורת משותפת. זמני השהות של הקטינים עם האב נקבעו פעמיים בשבוע, בימים ב' ו-ד' כולל לינה, ובכל סוף שבוע שני מהמסגרת החינוכית ביום ששי עד המסגרת החינוכית ביום ראשון בבוקר. כן נקבעה חלוקת זמני שהות שווה בחגים וחופשות. זמני השהות מתקיימים כסדרם ובהתאם לפסק הדין.
8. הוכחות בתביעת המזונות, במאוחד עם התביעה הרכושית, נשמעו ביום 14.7.19. בהמשך, כאשר טרם הוגשה חו"ד המומחה ומתוך כך טרם הסתיים ברור ההליך הרכושי, ומנימוקים נוספים (ראו להלן), נקבע כי יוגשו סיכומים בתביעת המזונות בנפרד. סיכומי האם בתביעת המזונות הוגשו ביום 23.12.19; סיכומי האב הוגשו ביום 20.1.20; סיכומי תשובה הוגשו ביום 28.1.20. לאחר הגשת הסיכומים, ביום 23.2.20, הגיש האב בקשה להורות על צירוף ראיות נוספות - אסמכתאות עדכניות בדבר הכנסותיה של האם בנימוק כי חל שינוי במקום עבודתה ובהכנסותיה, דבר שיש בו כדי להשפיע על פסיקת המזונות. הבקשה התקבלה בהחלטה מיום 18.3.20 באופן בו שני הצדדים נדרשו לצרף אסמכתאות עדכניות בדבר הכנסותיהם ב-6 חודשים שקדמו למתן ההחלטה, טרם מתן פסק דין. משלא הוגשו אסמכתאות כנדרש, בהחלטה מיום 17.5.20 נקצב לצדדים מועד להגשת האסמכתאות תוך שהובהר כי צד שלא יצרף הנדרש ישקול בימ"ש קבלת טענות הצד השני בעניין בהתאם לתקנות. האם הגישה תלושי שכר עדכניים ביום 25.5.20. האב בחר שלא לצרף אסמכתאות עדכניות ועמד על מתן פסק דין על יסוד החומר שבתיק. מכאן פסק דין זה, על יסוד כלל החומר שבתיק.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

טענות הצדדים

9. טענות האם

- א. התנהגותו והתנהלותו של האב גרמה למשברים רבים בחיים הזוגיים. האב קיים אורח חיים הולל, שעה שהאם התמסרה לגידול הקטינים. האב בגד באם.
- ב. האב - עצמאי בתחום ... האב ניהל את חשבונותיו בנפרד ומידר את האם ממידע הנוגע למצבו הכלכלי, גובה משכורתו וחשכונות שצבר.
- האב נהג להפקיד כמשכורת לחשבון המשותף של הצדדים סך של 7,500 ₪ שעה שהשתכר 21,000 ₪ נטו בחודש. פוטנציאל השתכרותו של האב 15,000 ₪-21,000 ₪.
- האב פעל להקטין את הכנסותיו בכדי לעמוד בתנאי הלכת בע"מ 919/15, לא הציג אסמכתאות על הפחתת הכנסות ועל עזיבת לקוח משמעותי את העסק.
- דיווחי הנהלת החשבונות שצרף האב אינם משקפים את מצבו האמיתי של העסק. האב עושה שימוש בהנהלת החשבונות לצורך עריכת הדיווחים כך שיתאימו לצרכיו.
- האב מתגורר עם אביו בדירה שכורה. דירת אביו נמצאת הליך פינוי-בינוי.
- ג. האם – השתכרה במהלך התקופה כ-7,500 ₪ בחודש. להבדיל מהאב, האם עושה מאמצים להגדלת הכנסותיה ולאחרונה החלה לעבוד במקום חדש בשכר של 8,650 ₪.
- ד. לאחר הפירוד עברה האם להתגורר עם הקטינים בדירה שכורה בדמי שכירות חודשיים בסך 4,800 ₪. בשלב מאוחר יותר האם רכשה את חלקו של האב בדירת הצדדים ברח' ... לצורך כך האם נטלה משכנתא שהחזריה החודשיים כ- 3,000 ₪ לרבות הביטוחים הנדרשים.
- ה. דמי המזונות הזמניים אינם מספיקים לכל צורכי הקטינים והאם נוטלת הלוואות. האם נושאת בהחזר הלוואה בסך 990 ₪ ובסכום נוסף בסך 350 ₪ בגין הלוואה בחשבון המשותף שהאב מסרב לסגור.
- ו. האם עותרת לחיוב האב במזונות הקטינים (כלכלה, מזון, ביגוד והנעלה, מוצרי היגיינה וטיפוח, ביטוח בריאות, תרבות, פנאי והוצאות שונות) בסך 2,350 ₪ לכל אחד. בנוסף במחצית מהוצאות החינוך והרפואה של הקטינים.

10. טענות האב

- א. המשברים בחיי הצדדים נבעו מהתנהגותה והתנהלותה של האם. האב לא בגד באם.
- ב. לאב חשבון עסקי הרשום על שמו. האם ידעה על הנעשה בחשבון והכנסותיו.
- ג. במסגרת הליך י"ס נחתם בין הצדדים הסכם מיום 19.1.16. האם לא עמדה בחלקה בהסכם והיחסים בין הצדדים הדרדרו.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- 1 ד. האב - במשך 14 שנים עד שנת 2013 עבד כשכיר. נהג להפקיד סך של 7,500 ₪ לחשבון
- 2 המשותף ובצירוף הכנסתה של האם נוהל משק הבית המשותף.
- 3 בשנת 2013 האב פוטר ומאז הוא עצמאי בעל עסק קטן ל... הכנסותיו כ- 9,580 ₪ נטו
- 4 לחודש בממוצע. ההכנסות עונתיות.
- 5 בהתאם לדוח שהוגש למס הכנסה בשנת 2016, עמדה הכנסתו החודשית הממוצעת ע"ס
- 6 9,010 ₪ נטו. בשנת 2017 חלה ירידה בהכנסות האב ופחתה ל- 8,000 ₪ נטו לחודש, עקב
- 7 עזיבת לקוח קבוע ומשמעותי את העסק. מגמת הירידה המשיכה והכנסתו של האב עמדה
- 8 על סך 7,441 ₪ נטו לחודש בממוצע.
- 9 האב שוכר דירה בפתח תקווה בדמ"ש חודשיים בסך 5,250 ₪ אשר עלו לסך 5,355 ₪.
- 10 ה. האם - הכנסתה מעבודה עמדה על סך כ- 800,7 ₪ נטו לחודש. האם הסתירה את
- 11 הכנסותיה וצירפה רק 5 תלושי שכר אחרונים. הכנסתה עלתה ב- 4% ממועד הגשת
- 12 התביעה, בעוד הכנסת האב ירדה.
- 13 האם מקבלת את קצבת הילדים ומשכך זכאית לנקודות זיכוי בגין כל ילד. שווי ההטבה
- 14 2,580 ₪ לשנה עבור כל ילד, קרי תוספת להכנסתה החודשית בסך 645 ₪.
- 15 אביה של האם מסייע לה כלכלית.
- 16 ו. האם לא תמכה בראיות את הצרכים הנטענים של הקטינים שחושבו על דרך ההפרזה
- 17 ואינם תואמים את ההוצאות הריאליות. מתדפיסי כרטיסי אשראי שצרפה האם עולה כי
- 18 היא מוציאה כ- 1,000 ₪ בחודש על צרכיה וצרכי הקטינים יחד.
- 19 ז. האם אינה עושה שימוש בדמי המזונות שמקבלת מהאב לטובת הקטינים ומונעת
- 20 מהקטינים רכישות ובילויים. האב משלם מזונות אף שבפועל גם רוכש מזון עבור
- 21 הקטינים וכן נותן בידם כספים לממן רכישות ובילויים.
- 22 ח. האם פתחה תיק בהוצל"פ כנגד האב. גובה החוב בתיק הנו כ- 70 ₪ נכון ליום 26.5.19.
- 23 האב משלם לידי האם את המזונות כסדרם. האם אינה מעבירה לידי האב קבלות ומשכך
- 24 אינו משלם עבור הוצאות שאינן נתמכות בקבלה.
- 25 ט. הקטינים שוהים עם האב בימי ב' ו-ד' וכל סוף שבוע שני עד ליום ראשון וכן מחצית מזמני
- 26 החגים והחופשות. האב מקפיד על קיומם של זמני השהות.
- 27 י. האב מסכים שהאם תהיה ההורה המרכז לעניין הוצאות שאינן תלויות שהות: ביגוד
- 28 והנעלה, תספורת, פלאפונים וביטוח בריאות.
- 29 יא. תוקף פסק הדין שיינתן צריך להקבע ממועד הגשת בקשה ל"ס - 26.2.17.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

11. הכנסות הצדדים

האם –עד חודש אוגוסט 2019 עבדה כשכירה ב... בשכר של כ-7,400 ₪ בחודש, על פי תלושי שכר שצרפה וכעולה מחקירתה הנגדית (פרוטוקול מיום 14.7.19 עמ' 17 שורות 27-31). מיום 1.9.19 החלטה לעבוד ב.... מתלושי שכר שצרפה לתקופה 10/19-3/20 עולה כי שכרה כ-8,650 ₪ בחודש, בממוצע.

כאמור, במועד פרוץ ההליכים היתה בבעלות הצדדים דירה שהושכרה בסך 3,700 ₪ בחודש. עד חודש יוני 2019 האם קיבלה לידה מחצית שכ"ד, 1,850 ₪. האב קיבל את המחצית השנייה. מכל מקום, זכאי האב לקבל המחצית וסוגייה זו תובא בחשבון במסגרת ההליך הרכושי. מחודש יוני 2019 קיבלה האם לידה את מלוא שכ"ד לאחר שרכשה מהאב את זכויותיו בדירה. עד ליום 31.7.19 האם התגוררה עם הקטינים בדירה שכורה, בדמי שכירות בגובה 4,800 ₪, כעולה מהסכם שכירות שצרפה. האם רכשה את זכויות האב בדירת הצדדים והחל מיום 1.8.19 עברה להתגורר בה עם הקטינים (פרוטוקול מיום 14.7.19 עמ' 18 שורות 28-29). לטובת רכישת הדירה נטלה האם הלוואה מובטחת במשכנתא בהחזר חודשי בגובה 2,550 ₪ בחודש. לסכום זה מתווסף סך נוסף של 150 ₪ עבור ביטוחים. מיום 1.8.19 הוצאות האם עבור מדורה עם הקטינים 2,700 ₪ בחודש (פרוטוקול מיום 14.7.19 שורות 28-29).

12. האב – בכל הנוגע להכנסותיו של האב כעצמאי בתחום ... , רב הנסתר על הגלוי.

האב נמנע מלצרף אסמכתאות מספקות על מנת שבימ"ש יוכל להתרשם מגובה הכנסותיו בפועל. האב אינו מושך משכורת בתלוש שכר, הכנסותיו מהעסק מופקדות לחשבון עסקי ממנו גם יורדות הוצאות העסק. לטענת האב הוא אינו מעסיק רו"ח אלא יועצת מס. האב צרף בהליך אישורים על הכנסותיו בשנים 2016-2018 בלבד, חתומים על ידי יועצת המס. באישורים שצרפו התגלו סתירות, כפי שיובא להלן. האב נמנע מלצרף אסמכתאות עדכניות באשר להכנסותיו, למרות שנדרש לעשות כן בהחלטות, ולטענתו על בית משפט לפסוק מזונות על יסוד אסמכתאות שצרף לשנת 2018.

זאת ועוד.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

במסגרת ניהול ההליכים בעניין המשפחה נקבע כי הדיון בתביעת המזונות ובהליך הרכושי ייערך במאוחד, מנימוקי החלטות שניתנו בעניין, והרלוונטיות של מצבת הרכוש שבידי כל אחד מההורים גם לעניין פסיקת המזונות.

בהליך הרכושי מונה ביום 21.2.19 מומחה למתן חוות דעת בדבר איזון משאבי הצדדים. בהחלטה מיום 10.10.19, משלא הומצאה חווה"ד בשל העדר שיתוף פעולה של האב, עמד שוב בימ"ש על כך כי הצורך בקבלת חווה"ד המומחה רלוונטי גם לבחינת הליך המזונות לנוכח טענות הצדדים הסותרות בעניין היקף הרכוש וההכנסות.

ביום 30.10.19 הודיע המומחה כי רק שבוע קודם שילם לו האב את חלקו בשכ"ט ורק אז גם נתן האב בידיו יפוי כח לפנות לגורמים השונים לקבלת מסמכים לצורך חווה"ד. מסמכים נדרשים לא הומצאו על ידי האב.

ביום 11.11.19 הגיש המומחה עדכון נוסף לפיו האב טרם המציא לו את כל המסמכים. למעשה חוות דעת המומחה לא הוגשה עד היום, לנוכח העדר שיתוף פעולה מצד האב, הימנעותו מתשלום חלקו בשכ"ט המומחה משך זמן רב, והימנעותו מהמצאת מסמכים נדרשים בעניין היקף רכושו והכנסותיו.

האב מבקש כי בימ"ש יכריע בעניין המזונות על יסוד המצוי בתיק, מבלי להמתין לקבלת חווה"ד המומחה שמונה בהליך הרכושי, וכאשר הוא נמנע מלצרף אסמכתאות עדכניות.

בהחלטה מיום 18.11.19, לאור בקשות מרובות מצד האב להפריד את בירור ההליכים, לאחר קבלת עדכון המומחה, באיזון בין האינטרסים השונים ומנימוקי ההחלטה, נקבע כי יוגשו סיכומים בתיק המזונות בנפרד מההליך הרכושי.

ברי כי אין בכך כדי לרפא את מחדליו של האב.

13. הליך המזונות נפתח בשנת 2017. מאישור שצרף האב לכתב ההגנה חתום על ידי יועצת מס עולה הכנסתו הממוצעת אז כ-9,500 ₪ בחודש. כך גם נטען על ידי האב בדיון מיום 22.1.18.

האב צרף לכתב ההגנה תדפיסי חשבון בנק משותף של הצדדים, אליו העביר מחשבונו העסקי מדי חודש 7,500 ₪. האב לא צרף תדפיסי בנק של חשבונו העסקי כדי להראות מה גובה כלל הכנסותיו, מתוכם בחר להעביר 7,500 ₪ לצרכי המשפחה.

לתצהיר עדותו הראשית מיום 18.6.19 צרף האב: אישור יועצת מס לשנת 2016 – ממנו עולה כי הכנסות האב בשנה זו 9,000 ₪ בחודש. אישור יועצת מס על הכנסותיו נטו בשנת 2017 – כ-8,000 ₪ נטו בחודש. אישור יועצת מס על הכנסותיו נטו בשנת 2018 – 440,7 ₪.

לא הונח כל הסבר לפער בין טענת האב באשר לגובה השתכרותו בשנת 2017 כפי שטען בדיון מיום 22.1.18 (עמ' 2 שורות 23-26) והעולה מאישור יועצת המס - 9,500 ₪ נטו,

לבין אישור כפי שצורף על ידי יועצת המס לתצהיר עדותו הראשית של האב עבור אותה תקופה שנת 2017 - 8,000 ₪ בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

14. מעבר לסתירות באסמכתאות שצורפו על ידי האב בנוגע להכנסותיו בשנת 2017 כפי שהובא לעיל, עדותו של האב בחקירתו הנגדית לא שכנעה והיא אינה מהימנה עלי. כך למשל -

בחקירתו הנגדית, כמעט בכל שאלה שנתבקש לפרט השיב ב"לא יודע" או הפנה לרו"ח שלו (ראו למשל פרוטוקול מיום 14.7.19, עמ' 28 שורות 17-22).

יצוין בהקשר זה כי במהלך חקירתו האב הפנה פעמים רבות לרואה חשבון של העסק, אלא שלכל אורך ההליך לא צורפה ולו ראיה אחת מרו"ח ולטענת האב יש לו יועצת מס.

מסמכים מהנהלת חשבונות של האב לא צורפו.

ממסמכים שכן צורפו חתומים ע"י יועצת מס, לא רק שהאב לא ביסס את גרסתו אלא שמחקירתו הנגדית עולה ספק גדול בקשר להתנהלות אופן הגשת הדיווחים בעסק.

בחקירתו הנגדית הופנה האב למסמכים שצרף החתומים על ידי יועצת המס של העסק בהם נרשם כי הפריש 20,000 ₪ לקרן השתלמות. האב נשאל האם אכן כך ומתשובותיו עולה כי יכול

והדברים שנרשמו בדו"חות אינם משקפים את המצב בפועל.

"ש. מציג לך את נספח ב' 2 וכתוב שהפרשת לקרן השתלמות 20,000 ₪ והרגע אמרת... ?

ת. רשום 20,000 אמנם אבל לפעמים מה שהיא רושמת זה לצורכי מס.

ש. אז המסמך לא אותנטי? היא רושמת מה שאתה רוצה?

ת. רשום 20,000 אז יכול להיות שהפרשתי 20,000 או שהפרשתי 15,000 ולצורך

המס נרשם 20,000."

(פרוטוקול מיום 14.7.19, עמ' 29 שורות 29-33, הדגשה לא במקור).

האב חזר וטען כי היה לו לקוח גדול אשר עזב, וכפועל יוצא מכך הכנסתו ירדה באופן משמעותי. אסמכתאות לנטען לא צורפו.

כאשר נשאל האב על אותו לקוח – הכנסות שאבדו, מתי עזב – לא ידע להשיב.

וכלשוננו:

"ש. התחלת את 2018 עם 728,000. זה בחודש מאי 2018. התחלת את 2019... אין לי את המסמכים לשנת 2016.

אתה טוען שההכנסה שלך בשנה האחרונה ירדה בעיקר בשל עזיבת לקוח גדול ומשמעותי אצלך, נכון?

ת. כן. ...

ש. כמה היה מכניס ב-2018 לחשבונך?

ת. לא יודע לומר.

ש. גם כשביקשנו בפעם הקודמת לראות מסמך כלשהו שמעיד סירבת ואמרת שאתה לא חייב להציג ונטל ההוכחה עלינו.

ת. צירפנו כל מה שביקשנו.

ש. עברתי על דפי החשבון של 2018 ולא ראיתי באף שנה איזה שהוא סכום בוננזה שחוזר על עצמו שאפשר לומר שזה איבוד של לקוח מהותי גדול, אתה יכול להראות לי את המספרים שקשורים אליו?

ת. אני לא יודע לומר מתי בדיוק הוא עזב אותי.

ש. אבל זה לקוח גדול שלך?

ת. נכון. אתה יכול לבדוק ב-2016 כמה הוא הכניס. ב-2018 אין לי את המידע הזה. כל מה שהתבקשתי לצרף לביהמ"ש צירפתי. צירפתי שומת מס.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

ש. הלקוח הגדול ביותר שלך שמכניס לך עשרות אלפי שקלים בחודש עוזב אותך וכל יתר הלקוחות הם לקוחות קטנים. אתה לא יודע מתי הוא עוזב אותך?
ת. לא יודע להגיד לך. אם אתה טוען ששומת המס לא נכונה בא ותראה לי למה".
(פרוטוקול, עמ' 30 שורות 10-29).

האב נשאל ולא ידע להסביר כיצד הוא טוען שהכנסתו כ- 7,000 ₪ בחודש, בעוד הוצאותיו מעל 10,000 ₪ בחודש ולא רואים יתרות חובה בחשבון הבנק. לטענתו לעיתים נכנסת הכנסה גבוהה מהעסק או שאוכל את חסכוניותיו. האב לא צרף אסמכתאות בדבר חסכוניותו, לא כל שכן ירידה בהן בחלוף הזמן.

"ש. אז ב-2019 אתה עומד על 14,000 ₪ הוצאות?
ת. לא יודע, לא עשיתי תחשיב.
ש. אתה מוציא מעל 10,000 ₪ וטוען שאתה מרוויח 7,000 ₪, איך זה יכול להיות?
ת. לא רואים את הירידות האלה במידי כי לפעמים נכנסת הכנסה גבוהה ולפעמים יש הוצאות נמוכות. 9,000 ₪ זה נטו. אם נכנס לי 9,000 נטו ואני הולך עכשיו להוציא 10,000 אז כמובן שאני אוכל מהחסכוניות שלי.
ש. אם בשנה האחרונה אמרת שהשתכרת 7,500, לנוכח ההוצאות שפירטת בהכרח צריך לראות ירידה כל חודש?
ת. זה לא כך. לפעמים אני מקבל סכום מסוים שהוא לכמה חודשים. לפעמים אני מקבל שוטף שישים ואז מקבל לחשבון ולפעמים ההוצאות יותר נמוכות. אני לא מבין בזה. אני מגיש לרו"ח".
(פרוטוקול שם, עמ' 35 שורות 4-14).

15. בהחלטה מיום 18.3.20 נדרשו הצדדים לצרף אסמכתאות עדכניות (על יסוד בקשת האב שהוגשה לאחר קבלת סיכומים לצירוף אסמכתאות עדכניות על ידי האם). בהחלטה מיום 17.5.20, לאחר שלא הומצא הנדרש, הובהר כי צד אשר לא יצרף אסמכתאות ישקול בימ"ש לקבל טענות הצד שכנגד בעניין על יסוד תקנות סדרי הדין.
האם צרפה אסמכתאות עדכניות.
האב בחר שלא לצרף.
האב טען תחילה כי לא ניתן להפיק מאזן בוחן לתקופה הרלוונטית לנוכח היותו עוסק מורשה. אינני מקבלת טענה זו.
האב צרף מכתב מיועצת המס שלו לפיו הוגש מטעמו דו"ח רווח והפסד לרשויות המס לשנת 2018, ודו"ח רווח והפסד לשנת 2019 טרם הוגש.
האב טען כי הוא משלם ליועצת המס שלו סכום קבוע להגשת דו"ח שנתי. הגשת דיווח נוסף לבימ"ש מצריכה עלויות נוספות ואין באפשרותו לשלם ליועצת המס שלו עבור הגשתו.
היינו - האב שינה מגרסתו שאינו יכול לצרף וטען כי יכול אבל יש לכך עלות גבוהה ויש להשית זאת על האם. אני דוחה טענה זו. הנטל להוכיח גובה הכנסותיו מוטל על האב, כשם שהנטל להוכיח גובה הכנסותיה מוטל על האם.
לטענת האב, אין הצדקה להשלמת מסמכים מצידו ויש להסתפק בחומר המצוי בתיק.
לגישתו האם בלבד נדרשת לצרף אסמכתאות עדכניות, בעוד בקשר אליו לא ניתן לדרוש זאת ממנו ועל בית משפט להידרש לראיות שהגיש עד שנת 2018.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

- 1 אני דוחה טענה זו מכל וכל.
- 2 גם אם לטענת האב אין לו כספים לשלם ליועצת המס לצורך הגשת דיווח עדכני (אינני מקבלת
- 3 טענה זו), לא היתה כל מניעה כי ימציא תדפיסי חשבון בנק עדכניים של חשבונו העסקי על
- 4 מנת להראות את הסכומים המופקדים ושהופקדו בחשבון בתקופה הרלוונטית.
- 5 הימנעותו המכוונת של האב מלצרף אסמכתאות נדרשות בדבר הכנסותיו, מביאה למסקנה
- 6 בלתי נמנעת כי לו היה האב מצרף אסמכתאות כנדרש, היה בכך כדי לחזק את טענות האם.
- 7
- 8 16. לטענת האם הכנסותיו של האב 15,000 ₪-21,000 ₪ בחודש, על יסוד היכרותה את התנהלותו
- 9 הכלכלית של האב בתקופת חייהם המשותפים, הסתרת מידע לגבי הכנסותיו בפועל, תדפיסי
- 10 חשבון הבנק שצרף האב והסכומים שנצברו בהם, וכעולה מדו"חות שצרף.
- 11 יש לציין כי לא עלה בידי האם להוכיח פוזיטיבית את גובה ההכנסות הנטענות של האב.
- 12
- 13 17. האב צרף לתצהירו הסכם שכירות מיום 14.9.17, לפיו הוא שוכר דירה בדמ"ש בגובה 5,250 ₪
- 14 בחודש והחל מחודש 9/19 5,355 ₪ בחודש.
- 15 נסרקו שני עמודים בלבד של ההסכם, ולא צורף ההסכם במלואו.
- 16 האב הודה בחקירתו ובסיכומיו כי משנת 2019 אביו מתגורר עמו בדירה, לטענתו עד חודש 3-
- 17 4/2020 אז תהא דירת אביו מוכנה (דירתו נמצאת בהליך פינוי-בינוי).
- 18 עד חודש זה לפחות, לא ניתן לייחס לאב הוצאות שכ"ד מלאות אלא מחציתן, 2,600 ₪.
- 19 בנוסף האב לא התייחס (וממילא לא הכחיש) לטענת האם לפיה לאביו משולם שכ"ד על ידי
- 20 הקבלן המבצע את הליך הפינוי בינוי.
- 21
- 22 18. האב לא הוכיח כי הכנסותיו במועד הגשת הסיכומים נופלות מהכנסותיו הנטענות במועד
- 23 פרוץ ההליכים בסך 9,500 ₪ בחודש. לאחר שמיעת הראיות בתיק יאמר, כי האב אף לא
- 24 הוכיח שפוטנציאל השתכרותו בגובה זה ולא מעבר.
- 25 לא רק שהאב לא הוכיח פוזיטיבית הכנסותיו בפועל, אסמכתאות שצרף אינן מהימנות כמו
- 26 גם עדותו לפני, האב נמנע מלצרף מסמכים אשר יאפשרו לבימ"ש לאמוד את יכולותיו
- 27 ורכושו, מעבר להכנסותיו השוטפות.
- 28 בהתנהלותו של האב ואי צירוף מלוא האסמכתאות שבידיו, האב מונע מבימ"ש אפשרות
- 29 לרדת לחקר האמת, וגורר פסיקה על יסוד נטלים והתרשמות.
- 30 התנהלות זו יש להחזיק לחובתו של האב.
- 31 תקנה 264 בתקנות סדר הדין האזרחי בפרק הדין במזונות קובעת, כי בעל דין שאינו מוסר
- 32 פרט הנמצא בידיעתו האישית, יראוהו כמי שמודה בטענת הצד שכנגד בענין.
- 33 אף שכותרת התקנה "הרצאת פרטים", הרציונל העומד בבסיסה יפה ונכון גם לבעל דין
- 34 שאינו מוסר פרטים בסיסיים נדרשים בעניין גובה הכנסותיו בהליך מזונות.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

האב מבקש כי בימ"ש יפסוק על יסוד הלכת בע"מ 919/15 ויערוך התחשבנות מדוקדקת בין הצדדים על יסוד הכנסתו הנטענת בגובה 7,500 ₪ (אשר נמצא כי אינה מהימנה ובכל מקרה אינה רלוונטית עוד למועד מתן פסק הדין) ותשלום שכ"ד 5,355 ₪ על ידו, כאשר אביו מתגורר עמו.
מתוך הימנעותו של האב להוכיח הכנסותיו בפועל במסמכים ובאסמכתאות, ברי כי כל חישוב אריתמטי שייעשה עלול לפגוע בקטינים. בפרט כאשר הוכח כי האב אינו נושא במאום מצרכי הקטינים שאינם תלויי שהות, וראו להלן.

19. צרכי הקטינים –

במועד הגשת התביעה היו הקטינים כבני 10 ו-13. כיום, בגילאי 13 ו-16.
על יסוד הלכת פלונית (בע"מ 919/15, 1709/15 מיום 19.7.17), כיום שני ההורים חבים בסיפוק צרכי ילדיהם הקטינים שמעד גיל 6, עד כדי רמת החיים בה הורגלו הקטינים ערב הפירוד, מדין צדקה, באופן יחסי להכנסותיהם מכל מקור (בע"מ 919/15, 1709/15 פלונית נ' פלוני ואח' (19.7.17), עמ"ש 14612-10-16 פ.ב. נ' א.ב. (20.12.17)).
צרכי קטין בכללותם (צרכים הכרחיים ושאינם הכרחיים) נאמדו בפסיקה המנחה לאחר בע"מ 919/15 על-סך 2,250 ₪ לחודש לקטין, למצער. סכום זה, על-פי אותה פסיקה, מתייחס לקטין המחלק זמנו בין שני בתי הוריו, הסכום אינו כולל מדור והוצאותיו, הוצאות חינוך ורפואה (ראו למשל רמ"ש 59188-10-18 נ. נ' נ. (25.10.18)).

20. בכתב התביעה העמידה האם את צרכיו השוטפים של כל אחד מהקטינים על סך 2,350 ₪ (כלכלה – 1,200 ₪, ביגוד והנעלה – 400 ₪, טואלטיקה – 300 ₪, ביטוח בריאות – 100 ₪, תרבות ופנאי – 200 ₪, שונות – 150 ₪). בנוסף עתרה לחיוב האב במחצית הוצאות שכ"ד (4,300 ₪ אז) והוצאות החזקת בית (כ-200 ₪). בנוסף במחצית הוצאות חינוך ורפואה.
האב הכחיש את הסכומים הנטענים וטען כי צרכיהם אינם עולים ע"ס 3,300 ₪ בחודש לשלושתם יחד, אך לא הניח כל פירוט לגבי הצרכים מעבר לכך.
טענות האם עולות בקנה אחד עם הפסיקה המנחה הקובעת כי ניתן להעמיד את כלל צרכי הקטין שאינם דורשים הוכחה ומגדר ידיעה שיפוטית (תלויי שהות ושאינם תלויי שהות) ע"ס כ-250,2 ₪ בחודש, לא כולל הוצאות מדור והחזקת בית, חינוך ורפואה.
יש להתחשב בכך כי מדובר בשלושה קטינים ואין להכפיל צרכי קטין אחד בשלושה.
אני מעמידה את צרכי כל קטין ע"ס 2,000 ₪ בחודש, לא כולל מדור והחזקת בית.
צרכי המדור של כל קטין אצל האם – 450 ₪ (מחצית סך 2,700 ₪ חלקי 3).
צרכי המדור של כל קטין אצל האב – 900 ₪ (מחצית 5,350 ₪ חלקי 3).
לכך יש להוסיף את חלקו של כל קטין בהוצאות החזקת בית אצל ההורים כ-200 ₪ בחודש.
סה"כ אני מעמידה את צרכי כל אחד מהקטינים ע"ס 3,550 ₪ בחודש.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

21. הוכח, כי האם היא שבפועל נושאת בכל צרכי הקטינים שאינם תלויי שהות וגם בצרכים תלויי שהות כאשר הקטינים עם האב למרות שעל האב לשאת בהם (למשל, הוצאות ביגוד והנעלה). האב הודה בחקירתו כי אינו נושא במלוא צרכיהם תלויי השהות של הקטינים מעבר לכלכלה, שמפו מרכז ונייר טואלט. האב הודה בחקירתו כי האם לבדה רוכשת בגדים עבור הקטינים. האב הודה בחקירתו כי האם לבדה משלמת עבור טלפון לקטינים. האב הודה בחקירתו כי האם לבדה משלמת עבור מתנות לחברים של הקטינים. כל הוצאה נוספת האם נאלצת להוציא. האב אינו משתתף בהוצאות חינוך של הקטינים ובחוגים, לטענתו לנוכח העובדה כי האם אינה מעבירה לו קבלות. האב לא הניח כל הסבר מדוע לא יפנה בעצמו למסגרות החינוך כדי לבדוק עלות שכר הלימוד ולשלם את חלקו ברכיב זה עבור הקטינים. לטענתו כיוון שמשלם מזונות שוטפים בגובה 1,000 ₪ לילד, אינו צריך לשאת מעבר לכך. האב בחר להתעלם מהחלטת בית משפט לפיה בנוסף על סכום המזונות שנקבע עליו לשאת במחצית הוצאות חינוך ורפואה. כלשון האב בחקירתו:

"ש. את העלויות של החינוך היא משלמת בעצמה. חוגים היא משלמת בעצמה וגם את העלויות של המורים הפרטיים. איפה אתה כהורה שעומד על משמורת משותפת רואה עצמך בהורות משותפת?
ת. אני כרגע מעביר 3,000 ₪ בחודש במסגרת ההלכה החדשה שאני מממן אצלי בבית את השכירות והחשמל והאוכל שהם אוכלים אצלי מחצית מהזמן, שמפו סבונים וכו', ביגוד והנעלה, שגם אני רוצה לקנות ולהתחלק איתה. אני במשמורת משותפת אני לא צריך להעביר לה כסף בלבד".
(פרוטוקול, עמ' 32 שורות 24-30).

ובהמשך השיב לשאלת בימ"ש (הדגשות שלי – ע"ב'ג):

"בימ"ש:

ש. מה ההוצאות שלך על הילדים לחודש?
ת. אוכל – כמה שהם אוכלים, אני לא חוסך מהם. אני מאמין שבין 1,000 ל-2,000 ₪ בחודש.
בגדים – אני כמעט ולא קונה להם. לעיתים רחוקות. הייתי רוצה שתהיה לי אפשרות.
טלפון – אני לא משלם. זה בסביבות 30 ₪ לחודש שהאם משלמת.
קוסמטיקה ופארם – שמפו, מרכז, נייר טואלט – 500 ₪ לשלושתם.
בשישי שבת שהם אצלי אנו הולכים לפארק מים או לבריכה, באמצע השבוע אני לוקח אותם לקפוץ בהי ג'אמפ בפתח תקווה. כל מהם שהם צריכים לבילוי ופנאי.
כשיש לחברים שלהם בר מצווה פעם ב אני לוקח. אם זה ביום שלי אני לוקח או מחזיר. את ה-50 ₪ האם נותנת. אני לא משלם עבור מתנות של חברים.
בימ"ש חוזר ושואל אותי האם יש לי עוד הוצאות על הקטינים מעבר להוצאות של מדור:
הם מגיעים ואוכלים ארוחת צהריים ובערב אוכלים ארוחת ערב. זה במסגרת ה-2,000 ₪.
(פרוטוקול, עמ' 34 שורות 10-20).

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

22. מעדותו של האב עולה, כי הוצאותיו החודשיות עבור צרכי הקטינים תלויי השהות עמו כ- 1,500 ₪ בחודש, 500 ₪ עבור כלכלת כל קטין.

בנוסף משלם האב 1,000 ₪ עבור כל קטין לידי האם על יסוד ההחלטה למזונות זמניים. מעבר לזה, וחרף הקביעה כי על האב לשאת במחצית הוצאות חינוך ורפואה, האב אינו נושא במאוס.

האב מבקש לבטל את סכום המזונות הזמניים שנקבעו, ולא להשית עליו כל תשלום עבור הקטינים לידי האם לצורך סיפוק צרכיהם, לטענתו על יסוד הלכת בע"מ 919/15.

23. לא לכך, ולא לנסיבות כפי שבענייניו, כוונה הלכת בע"מ 919/15. ודאי לא לתוצאה אותה מבקש האב לפסוק.

הלכת בע"מ 919/15 הותירה בידי בימ"ש שיקול דעת רחב לפסוק מזונותיהם של קטינים מתוך מטרה – להבטיח חלוקת תשלום צרכי קטינים בין הוריהם בהתאם לצרכי הקטינים, יכולותיהם של ההורים, תוך התחשבות בזמני השהות של כל הורה עם הקטינים ובאופן שיבטיח את קיום צרכי הקטינים ואת רווחתם בכל אחד מבתי ההורים, ביחס שוויוני מהותי ככל שניתן.

לצורך כך על בימ"ש לבחון את התא המשפחתי בכללותו, והנסיבות הפרטניות של כל משפחה. כאשר מי מההורים נמנע מלפרוס את התמונה בכללותה לגד עיני בימ"ש, נמנע מלהניח בפני ביהמ"ש אסמכתאות שמחזיק בידיו בקשר להכנסותיו ורכושו, ובוחר לגלות טפח ולהסתיר טפחיים, חישוב אריתמטי של הנתונים כפי שהוא בחר להציג עלול לפגוע בילדיו ובודאי אינו מאפשר בחינה של חלוקת הנטל על יסוד הלכת בע"מ 919/15.

24. ההחלטה למזונות זמניים מיום 10.2.18 ניתנה על יסוד הקביעה כי הכנסות האב 9,500 ₪ בחודש, הכנסות האם 7,500 ₪ בחודש, צרכי כל קטין 2,300 ₪ וחלוקת זמני שהות 40% לאב ו-60% לאם.

לאחר ברור ההליך, בחינת הראיות והתרשמות בימ"ש מעדויות הצדדים נמצא כי: הכנסות האב הן לכל הפחות 9,500 ₪ בחודש, אם לא למעלה מכך; הוצאות מדור 5,350 ₪. הכנסות האם גדלו לסך 8,600 ₪, הוצאות מדור 2,700 ₪.

לצד זאת נמצא כי גם צרכי כל אחד מהקטינים גבוהים מכפי שנקבע בהחלטה. נמצא כי האם היא ההורה המוביל והדומיננטי, והיא זו שדואגת לסיפוק כל צרכי הקטינים שאינם תלויי שהות, מעבר לכך כי הקטינים נמצאים עמה 60% מהזמן, ועם האב 40% מהזמן.

במכלול הנסיבות והשיקולים, מצאתי להותיר את ההחלטה למזונות מיום 10.2.18 על כנה.

בית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה

תלה"מ 17-07-57343 פלונית נ' פלוני

תיק חיצוני:

25. על יסוד המפורט לעיל, לא מצאתי להפחית מסכום המזונות שנפסק בהחלטה, 1,000 ₪ לקטין. גם לא מצאתי לקבוע סכום גבוה יותר, וזאת בהתחשב בכך כי קצבת הקטינים, קצבת החינוך המתקבלת מהמוסד לביטוח לאומי בתחילת כל שנה, וכן נקודות הזיכוי - משולמות לאם. כמו כן חלוקת הוצאות חינוך ובריאות תהא בחלקים שווים בין הצדדים, חרף הכנסותיו הגבוהות יותר של האב, בהתחשב בהוצאות המדור בהם נושא כל צד.

סוף דבר

26. על יסוד כל האמור נקבע כדלקמן:

א. האב ישלם לידי האם למזונות כל אחד מהקטינים סך 1,000 ₪ בחודש. סכום זה כולל מזונות שוטפים, הוצאות מדור והוצאות החזקת בית.

ב. מעבר לכך ישא כל אחד מהצדדים במלוא צרכי הקטינים תלויי שהות, כשהם עמו.

ג. הצדדים ישאו בחלקים שווים בהוצאות חינוך הקטינים, לרבות: תשלומי חובה לבי"ס, ועד כתי, חוגים, קייטנות, שיעורי עזר, אבחונים וכיוצ"ב.

ד. הצדדים ישאו בחלקים שווים בהוצאות ביטוח בריאות ממלכתי של הקטינים וכן בהוצאות רפואיות חריגות של הקטינים, אשר אינן משולמות על ידי ביטוח בריאות ממלכתי, לרבות: טיפולי שיניים, אורתודנט, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים או רגשיים וכל כיוצ"ב.

ה. תוקף פסק הדין ממועד פתיחת הליך י"ס, 26.2.17.

לצד זאת כספים ששולמו על יסוד ההחלטה מיום 5.4.17 ונאכלו, לא יוחזרו.

ו. סכום המזונות צמוד למדד המחירים לצרכן אשר ידוע היום, והוא יעודכן כל שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע.

ז. סכום המזונות ישולם עבור כל קטין עד הגיעו של הקטין לגיל 18 או סיום לימודיו התיכוניים על פי המאוחר. ממועד זה ועד תום שירותו הצבאי בשירות חובה או שירות לאומי ישולם עבור שליש מהסכום הנזכר.

ז. קצבת הילדים מהמוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם נוסף על הסכום שנפסק.

המזכירות תמציא לצדדים ותסגור את התיק המזונות שבכותרת.

ניתן היום, ט' תמוז תש"פ, 01 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

עידית בן-דב ג'וליאן, שופטת